

PAPROTNY (1) ai

G sg m a. n paprotn(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „paproć” a. „paprotka”; będący częścią paproci a. paprotki:

Wyrażenie: »paprotny(-e) korzeń (a. korzenie)«: Nąwarz w wodzie liścia dębowego/ paprotnego korzenia/ dziewannowego kwiecia rumienkowego/ [...] wtákicy kąpieli myćie biegunkę záltánowi SienLek 101v.

*Cf **PAPROCIANY, PAPROCIOWY, PAPROTCZANY***

ZCh